

t 621 - jente - norsk

Regnskog

Jeg heter [Navn] og er 12 år gammel. Jeg har en lillesøster som heter [Navn] og er 6 år gammel. Begge foreldrene mine er leger og vi bor i Oslo. For noen uker siden fikk jeg og lillesøsteren min vite at vi skulle dra til en regnskog i Brasil av foreldrene våre. De sa de måtte dra dit for å undersøke hvordan det er der og hjelpe til. Denne turen var gjennom jobben. De hadde planlagt denne turen i flere år. Vi måtte være der i mange måneder, kanskje noen år også. Vi drar neste uke, og jeg gruer meg veldig, men jeg tror nok det blir litt gøy også. Jeg sa farvel til vennene mine i går og det var veldig trist.

Nå har vi kommet til flyplassen og klar for å dra til Amazonas, det er den regnskogen vi skal dra til. Det var et lite fly og flyturen var veldig lang. Når vi kom ut av flyet var det et en lang gåtur i vente.

Vi kom ikke fram før to dager etter og da ble vi tatt imot med sang og dans. Vi var veldig slitne og ville sove, men de var veldig nysgjerrige og fikk oss med på mye rart. Det var veldig vanskelig å kommunisere med dem og mamma og pappa var de eneste som skjønte litt av noe som de sa, for de hadde prøvd å lære seg språket deres på forhånd.

Jeg og [Navn] lærte ny leker av jenter på min og hennes alder. De ville vise oss en hule som var litt lengre inn i skogen, de prøvde å mime ved å fortelle at det spøkte der og at de ikke fikk lov til å dra inni der, fordi det hadde skjedd noe fælt inni der. Men det trodde ingen av oss på så vi gikk inn. Det var helt mørkt og vi så ingenting. Plutselig hørte vi noen hyl, det var [Navn] som hadde falt ned i et hull og ikke fikk seg opp for det var langt ned. Plutselig falt vi alle ned og det var umulig å få seg opp. Her var det litt lysere så vi kunne se at vi falt oppå mange døde lik, noen var brent og noen var ikke. Vi ble veldig redde og prøvde å rope etter hjelp. Plutselig kom det ill ut av et hull i jordveggen og en av jentene jeg ble kjent med begynte å brenne. Vi prøvde å rope så høyt vi kunne etter voksne men ingenting hjalp. Senere kom det enda mere ild og enda ei jente begynte å brenne. Vi klarte akkurat å slukke det, men det var bare sånn akkurat. Vi ble der i flere timer og flere og flere ble brent. Etter 6 timer kom mamma og pappa med lommelyktene sine og lyste ned på oss, de fikk oss opp, men da var veldig mange alvorlige skadde.

Foreldrene mine hadde med masse ting som hjalp dem, men de fikk veldig store sår som ble på kroppen deres for alltid, men det gikk bra med alle.

t621jn

Resten av tiden brukte foreldrene mine på å gjøre de syke friske og undersøke klimaet der. Jeg fikk lære meg å bruke medisinene, så jeg kunne hjelpe de syke også . Men jeg var mye med venner og vi fant på mye sammen.

Vi fikk lære oss tradisjonene og lære litt av språket deres.

Etter to år i Amazonas skulle vi dra hjem. Det var veldig trist og jeg gruet meg veldig. Siste dagen hadde vi en fest med masse sang og dans. Hele turen hjem var trist, men det var godt å se igjen familien og venner.